

РЕШЕНИЕ

№ 25076

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9224** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Ц. И. В., чрез адвокат И. Х. с адрес за призоваване от [населено място], жк М. 3, [жилищен адрес] срещу Заповед № 513з-8694/21.08.2024 г. на Директора на СДВР, с която и е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна и постановена в нарушение на чл. 146, т. 3-5 от АПК. Твърди се, че в хода на дисциплинарното производство са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, защото служителката е била лишена от възможността да се запознае с всички събрани в доказателства и да направи извлечения или копия от тях. Невъзможността за запознаване са материалите е поставило В. в положение на неравнопоставеност и я е лишило от възможността да организира правилно защитата си. На оспорващата не е предоставено досъдебно производство № 1153/2023 г. по описа на 01 РУ-СДВР, за да може тя да разбере какви нейни действия или бездействия са били предмет на дисциплинарното разследване. На нея ѝ е отказано да даде допълнителни обяснения, чрез които да снесе от себе си отговорността за неизпълнението на всички, дадени от дежурния прокурор указания. Поради невъзможността да се запознае с досъдебното производство, В. твърди, че не може да изложи аргументи, доколкото дадените указания са били обективно изпълними. Не е взето предвид и обстоятелството, че по времето,

през което тя е работила по ДП № 1153/2023 г. е била млад служител, без опит и действията по разследването са осъществявани под надзора на наставник. Липсата на преценка на тези обстоятелства, е съществено нарушение задълженията на дисциплинарно-наказващия орган, регламентирани в чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Не е без значение и обстоятелството, че към момента, в който ДП № 1153/2023 г. е било разпределено на В., по него са работили няколко разследващи полицаи, в чиято дейност по разследването наблюдаващият прокурор е открил множество грешки и пропуски. Според жалбоподателката в хода на дисциплинарното производство са допуснати и нарушения на Заповед 8121з-1252/03.11.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, относно подобряване на дисциплинарната практика в МВР и на Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. Излагат се доводи, че служителката не е била изслушана, с което съществено са нарушени правата ѝ да може непосредствено да запознае дисциплинарно наказващия орган със своята позиция по случая. В жалбата се инвокират и доводи за нарушение на материалния закон. Според дисциплинарно наказващия орган В. не е изпълнила вменените ѝ задължения, според специфична длъжностна характеристика № 513р-29074/12.04.2018г. за длъжността „младши разследващ полицай - старши разследващ полицай“ в група към сектор „Разследване“ в районно управление при СДВР. От друга страна са посочени и други „нарушения“ на служителката, без за тях да ѝ е търсена дисциплинарна отговорност, като например това, че правейки искане за удължаване на срока за разследване по делото, тя е подвела наблюдаващия прокурор, посочвайки, че е извършила действия, каквито в действителност не е извършвала. Очевидно целта е била да се създаде допълнителен негативен образ на служителя, което да е основание за налагане на по-тежко наказание. В оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението, периода на извършване на нарушението е посочен прекалено общо, при това в липсата на светлина на конкретните действия, които служителката е следвало да предприеме, но не е предприела. Безспорно е, че В. е извършила определени действия на разследване по ДП № 1153/2023г. по описа на 01 РУ - СДВР, прокурорска преписка № 27611/2023г. по описа на СРП и поради което поради липса на време е направила искане за удължаване на срока за разследване. Дори и да е налице забавяне в нейната работа, то тогава би следвало нарушението да бъде квалифицирано като забавяне на изпълнението, за което е предвиден друг вид дисциплинарно наказание, различен от „порицание“.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващата се явява лично и заедно с упълномощения от нея адвокат С. поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването Директора на СДВР не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Г. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в писмени бележки. Твърди, че в случая е безспорно установено, че В. не е изпълнила, конкретно визирани в длъжностната му характеристика задължения, което е нарушение на служебната дисциплина. Посочва, че дисциплинарното производство е проведено, в съответствие с визираните в ЗМВР правила, като оспорващата не била лишена от възможността да организира защитата си. Нарушението на служебната дисциплина от страна на служителката е установено по категоричен начин, а наложеното наказание е определено, съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител

на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Ц. В. към момента, когато се твърди, че е извършила нарушение на служебната дисциплина, е била назначена на длъжност „младши разследващ полицай“ в група „Разследване на криминални престъпления“, в сектор „Разследване“ при 01 РПУ-СДВР.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка с назначена проверка, по постъпило постановление № 27611/28.02.2024 г. на СРП, в което са изложени факти и обстоятелства за извършено бездействие по разследването по ДП № 1153/23 г. по описа на 01 РУ - СДВР, пр. пр. № 27611/23 г. на СРП. В постановлението е посочено, че делото е образувано на 07.07.2023 г. и на 10.07.2023 г. е било докладвано на дежурен прокурор, който с постановление от същата дата е дал конкретни указания по разследването. От последната дата до 28.02.2024 г. са били извършени минимален брой действия по разследване на престъплението, като по същество повечето от дадените прокурорски указания не са били изпълнени. Разследването е било иззето от 01 РПУ-СДВР и е било поверено на разследващи полицаи от СДВР.

Със заповед № 513з - 2730/13.03.2024 г. на Директора на СДВР е възложена проверка относно фактите и обстоятелствата, изложени в цитираното постановление на прокурор при СРП и е назначена комисия за извършването ѝ.

В хода на предварителната проверка е постъпило предложение № 227р-9692/19.04.2024 г. от председателя на комисията, с което е поискано изменение на заповедта за проверката, с оглед конкретни данни за конкретно длъжностно лице и неизпълнение на негови служебни задължения. Със заповед № 513з-4721/02.05.2024 г. на директора на СДВР, е възложена конкретна проверка по отношение на Ц. В., като срокът е удължен. Последната е запозната със заповедта. На 15.05.2024 г. е депозирала отговор до комисията и е направила доказателствени искания. В отговора са отразени обясненията ѝ във връзка със образуваната проверка.

Комисията се е запознала и със самото досъдебно производство, след разрешение на наблюдаващия прокурор.

Резултати от проверката са обективирани от съставената от комисията справка до Директора на СДВР рег. № 227р-15651 от 28.06.2024 г. (л. 150-158).

В справката са описани процесуалните действия на младши разследващ полицай Ц. В., като водещ разследването по досъдебно производство № 1153/2023 г. по описа на 01 РПУ - СДВР.

Посочено е, че разследването е било възложено за работа на Ц. В. - младши разследващ полицай в сектор „Разследване“ при 01 РПУ-СДВР, с резолюция от 07.07.2023 г.

В справката е отразено, че дежурен прокурор при СРП е дал конкретни указания с постановление от 10.07.2023 г. Комисията е счела, че водещият разследването не е извършвал действия по разследването в периода от 10.07.2023 г. до 28.02.2023 г., без да има основателна причина за това. Посочено е също, че младши разследващ полицай Ц. В., като водещ разследването по досъдебно производство № 1153/2023 г. по описа на 01 РПУ-СДВР, в периода от 10.07.2023 г. до 28.02.2023 г., не е извършвала действия по разследването, с което е нарушила разпоредбата на чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК. На основание чл. 194, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР е предложено да и бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за

срок от шест месеца.

Ц. В. е била запозната със справка и на 02.07.2024 г. Същата е депозирала обяснение с рег. № 513р-81658 от 13.08.2024 г. и е направила искане за събиране на допълнителни доказателства. Посочила процесуалните нарушения, допуснати по време на дисциплинарното производство. Обясненията са приети от дисциплинарно наказващия орган Директор на СДВР, с резолюция от 13.08.2024 г.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Директорът на СДВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител Ц. В., поради което е издал оспорената заповед.

Като доказателства по преписката са приложени кадрова справка на В. и справка за дадени от нея дежурства и ползван отпуск през процесния период, през който се твърди, че е осъществено бездействието по разследването по ДП № 1153/2023 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Ц. В. лично на 28.08.2024 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на чрез административния орган на 02.09.2024 г. (вх. № 25772), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентния административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК. На основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 200, ал. 1, т. 11 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР, а именно че с деянието си Ц. В. е извършила нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения, по утвърдената за длъжността длъжностна характеристика – „Да провежда разследване на престъпления от общ характер по реда на НПК в предвидените процесуални срокове”, „Да взема мерки за осигуряването на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, да събира доказателства и да извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриването на обективната истина” и „При осъществяване на дейността си да се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на РБ, разпоредбите на НПК, НК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делата”.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Според разпоредбата на чл. 204, т. 4 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на

служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Директора на СДВР – служител на ръководна длъжност, а Ц. В. не е била назначена на висша ръководна длъжност.

По делото няма данни оспорващата да е била изслушвана. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията на държавния служител, в случая с приемането на обясненията на Ц. В., дисциплинарно-наказващият орган е се е освободил от задължението си да я изслуша. Наказанието е наложено на 21.08.2024 г. Фактите и обстоятелствата, свързани с твърдяното нарушение на служебната дисциплина са обективирани в справката от 28.06.2024 г., с която дисциплинарно наказващия орган се е запознал на 02.08.2024 г., т.е. наказанието е наложено в предвидения в чл. 195, ал. 1 от ЗМВР срок.

Видно от изложеното в справката от 26.08.2024 г. и в самата оспорена заповед, неизпълнението служебните задължения от страна на Ц. В. се изразява в това, че в периода 11.07.2023 г. до 27.02.2024 г. тя не е извършвала действия по разследването досъдебно производство № 1153/2023 г. по описа на СДВР и не е изпълнила указанията на наблюдаващия прокурор, дадени с постановления от 07.07.2023 г. и от 10.07.2023 г. Посочено е, че през визирания период от нейна страна е направен опит да се призове за разпит като свидетел само едно лице. Разпит не е извършван. Не са изпълнени указанията по т. 1-6 и 10, дадени в постановлението на прокурор при СРП от 10.07.2023 г.

В обясненията на Ц. В., дадени по повод на изготвянето на посочената справка, тя посочва, че направените констатации са необосновани. Делото е поето от нея, след като по него са работили други разследващи полицаи, поради което не е възможно вината за забавянето на действията по разследването да са само нейни. Същата не се е запознала със самото досъдебно производство № 1153/2023 г., поради което не може адекватно да даде отговор и да опровергае описаните в справката дисциплинарни нарушения, които ѝ се вменяват.

Видно от приетите като доказателства, по които няма спор, досъдебно производство № 1153/2023 г. е образувано на 07.07.2023 г. за извършено тежко умишлено престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК – грабеж. На същата дата е било възложено за разследване на младши разследващ полицай Ц. В.. С постановление на дежурен прокурор от 07.07.2023 г. на водещия разследването са дадени конкретни указания, целящи изясняването на обективната истина. С постановление от 10.07.2023 г. на наблюдаващия прокурор е указано на водещия разследването да изпълни указанията на дежурен прокурор от 07.07.2023 г.

Настоящият съдебен състав намира, че отразените в справката обстоятелства, преповторени и в оспорената заповед не бяха опровергани, в хода на проведеното съдебно производство.

Нито в обясненията, дадени пред дисциплинарно наказващия орган, нито в жалбата срещу Заповед № 513з-8694/21.08.2024 г. на Директора на СДВР, е дадено адекватно обяснение на факта, защо младши разследващ полицай Ц. В. в продължение почти осем месеца не е извършвала действия по разследването по досъдебно производство № 1153/2023 г. След изтичането на първоначалния срок за разследване на 10.09.2023 г., съгласно чл. 234, ал. 1 от НПК, тя не е поискала мотивирано продължаването на този срок от наблюдаващия прокурор. Едва на 05.01.2024 г. е направено такова искане. В същото са описани, извършени до момента действия по разследването,

повечето, от които не са предприети от полицаи В., а от нейни колеги, в самото начало на разследването. В тази връзка съдът намира за неоснователно оплакването, че за забавянето имат вина и други нейни колеги, които са водели първоначално процесуално-следствените действия. Както беше посочено по-горе делото е било възложено на оспорващата почти веднага след образуването му – на 07.07.2023 г.

Предмет на разследването по досъдебно производство № 1153/2023 г. е тежко криминално престъпление, с пострадало лице, на което са причинени физически травми. Няма обяснение, какво е попречило на полицаи В. да положи елементарни усилия и да извърши дори някои от указаните в постановление от 07.07.2024 г. действия, като например да изиска справка за съдимост и да назначи съдебно-медицинска експертиза. Настоящият съдебен състав намира, че бездействието на В. във връзка с обективното разследване на досъдебно производство № 1153/2023 г., представлява не само неизпълнение на задълженията, възложени ѝ с длъжностната характеристика и описани в оспорената заповед, но и уронване на престижа на службата.

Държавните служители в МВР имат основно задължение да спазват законите в страната, което в разглеждания казус се изразява в своевременното предприемане на всички необходими действия за разкриването на извършителя на деянието и привличането му към наказателна отговорност. Безупречното поведение на служителите на МВР е задължително за тях както по време на изпълнението на служебните им задължения, така и извън службата им. Полицейските органи са един главните символи на държавността и законността и действията им са от огромно значение за доверието на гражданското общество в институциите. Неизвършването на действия по разследването, които в случая са указани конкретно от наблюдаващия прокурор, неминуемо ще доведат до загуба на доверие на гражданите към институцията МВР и по-конкретно на пострадалото лице и неговите близки и познати, у които основателно ще възникне представа, за това, че разследващите органи не желаят да разследват извършено престъпление и така пряко или косвено прикриват извършителите му. В този смисъл Върховният административен съд се е произнасял нееднократно, като най-подробните мотиви са развити в Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г.

Съдът не може да приеме, че се налице смекчаващи отговорността обстоятелства, въпреки че до момента на оспорващата не са били налагани дисциплинарни наказания и че тя е млад служител, който се е нуждаел от напътствията на наставник.

Вярно е, че Ц. В. е встъпила в длъжност едва през месец май 2023 г. и вероятно не е притежавала целия необходим опит и знания, свързани с разследването на криминални престъпления. Но при всички случаи при среща с трудности, тя е могла да се обърне за помощ към друг колега или към наставника си, с който, според твърденията ѝ е следвало да работи. Няма данни, тя да е предприела подобни действия, а и не се навеждат доводи в тази връзка.

Специфичните изисквания за заемането на длъжността младши разследващ полицаи в отдел разследване на СДВР включват като област на висшето образование социални, стопански и правни науки, а като професионално

направление „Право” или „Национална сигурност”. Това означава, че същата е изучавала наказателен процес и със сигурност е била наясно със задълженията на разследващия орган по чл. 234, ал. 1 и ал. 2 от НПК, като по тази причина не може да се приеме, че бездействията ѝ се дължат на нейната младост и неопитност.

Съдът не намира за основателно и оплакването, че на В. не е дадена възможност да се запознае с ДП № 1153/2023 г. и така е била поставена при условия на неравнопоставеност с дисциплинарно наказващия орган. Видно от постановление на наблюдаващия производството прокурор от 05.04.2024 г., същият е разрешил на основание чл. 198 и чл. 198 от НПК на комисията, извършваща разпоредената от Директора на СДВР проверка да се запознае в деловодството на СРП с делото и да получи копия от определени документи. Тези документи са приобщени към административната преписка. В случай, че оспорващата е искала да се запознае самостоятелно с досъдебно производство № 1153/2023 г., тя или неин пълномощник са могли да поискат от наблюдаващия прокурор също да се запознаят с него и при необходимост да поискат копиране на някои документи. По преписката няма данни за предприети подобни действия.

На последно място съдът не възприема твърдението, че бездействията на оспорващата е следвало да бъдат квалифицирани, не като неизпълнение на служебни задължения, а като забавено изпълнение на задължения, за което е предвидено налагане на по-леко дисциплинарно наказание – „писмено предупреждение”. Съгласно чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, такова наказание се налага за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед. В случая няма забавено изпълнение на заповед, а се касае за неизпълнение на служебни задължения, според длъжностната характеристика за длъжността, което представлява, нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание”.

При определяне вида и размера на наказанието е взета предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Като смекчаващо отговорността обстоятелство са взети предвид наградите, получени от В., поради което наказанието е определено в минимално предвидения в закона размер от шест месеца.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора по отношение на направените разноски, ответникът, чрез пълномощника си е поискал такива, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. И. В., чрез адвокат И. Х. срещу Заповед № 513з-8694/21.08.2024 г. на Директора на СДВР, с която и е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА на Ц. И. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване съгласно чл. 211, изречение 2 от ЗМВР.